

ministeriet, ligesom hun nyder en Portion af Deres Majestæters Guldbryllupslegat, hvis Beløb imidlertid medgaar til at afbetale paa et Fortepiano, som hun nødvendigvis maa have for sit Erhvervs Skyld. Hun anbefales varmt bl. a. af Generalstabens Chef, og der foreligger Lægeattester, hvorefter hendes ene Haand som Følge af et Brud er i høj Grad usiftet til Arbejde. Paa hendes Henvendelser til Krigsministeriet om Pensionsforhøjelse foreligger Afslag, saa vel fra dette som fra Finansministeriet.

Da Sagen afgøres ved Finanslovens Behandling, gør Udvalget ingen Indstilling.

15. Fra Fru Dagmar Carstens, afskediget Ritmester D. R. Carstens' Hustru, om aarlig Understøttelse eller et aarligt Tillæg til Mandens Pension. (Indbragt den 8de November 1893 af Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds, Christianen).

Andragerindens Mand, daværende Premierløjtnant i Gendarmeriet Carstens, blev i Juli 1892 indlagt paa Sindsstyggeanstalten ved Middelfart, og da der ikke indtraadte nogen Bedring i hans Helbredstilstand, afskediget i Juli d. A. med Pension samt tillagt Ritmesters Karakter. Han er fremdeles Patient paa Anstalten, og efter Lægeattest er der næppe Udsigt til hans Helbredelse. Pensionen udgør 800 Kr. aarlig, og der er af Understøttelsesforeningen for Hærens faste Embedsmænd tilstaaet Andragerinden et Beløb af 200 Kr. aarlig. Af disse i alt 1000 Kr. aarlig maa der imidlertid betales for Mandens Ophold paa Anstalten med 2den Klasses Forplejning 600 Kr. om Aaret, og der bliver da kun 400 Kr. tilbage, hvormed Andragerinden skal underholde sig selv og 4 ukonfirmerede Børn i en Alder af 5—11 Aar. Hidtil er det ikke lykkedes hende, der ligesom Manden er uden Formue, at finde noget Erhverv, og hun har heller ingen Udsigt dertil. Krigsministeriet har paa hendes Ansøgning svaret, at det ikke ser sig i Stand til at yde hende nogen Understøttelse til Udredelse af Betalingen for hendes Mand paa Sindsstyggeanstalten.

Udvalget gør ingen Indstilling.

16. Fra Seminarielov Christen Christensen (Andsager) af Nørre-Risum om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 8de November 1893 af Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds, Bluhme).

Andragendet, der er af samme Indhold som et af Andrageren i forrige Samling indgivet, hvorom der ingen Indstilling blev gjort af Udvalget, da det ikke havde været hos Ministeren (Till. B. Sp. 1723—26), er bleven aflaaet af Finansministeren ved Skrivelse af 12te August d. A. Med Andragendet følger nu en Erklæring, der er udateret, men vistnok fra 1889, fra Distriktslæge Kieg i Varde, hvorefter Andragerens Helbred efter hans Kassation i 1889 er saaledes, at det hindrer ham i at arbejde i hans tidligere Stilling som Landmand. Han mener sig berettiget til at komme i Betragtning til Understøttelse i Henhold til § 5 i Invalideforførgelsesloven af 1ste Marts 1889.

Udvalget gør ingen Indstilling.